09/06/2020

“Είμαι ο π. Παΐσιος. Μη στεναχωριέσαι…”

/ Ορθόδοξες Προβολές

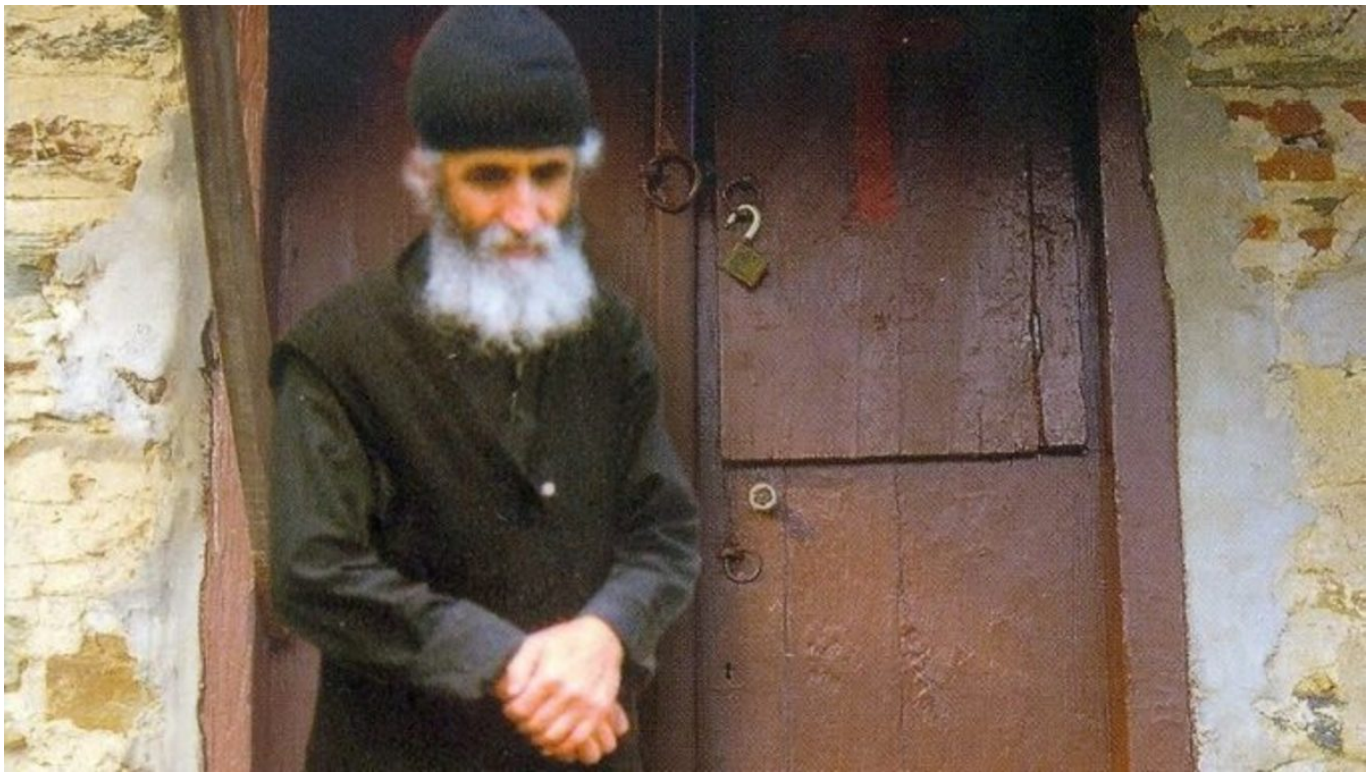

Ήταν καλοκαίρι του 1999. Είχα γνωριστεί με δύο παιδιά, το Χρήστο και το Γιώργο, που είχαν πάρει λάθος δρόμο. Είχαν πέσει και στα ναρκωτικά. Φεύγοντας το πρωί για Ουρανούπολη και συζητώντας μαζί τους, κατάλαβα ότι ο ένας ο Χρήστος, είχε εμπειρίες από τον παππούλη· έτσι αποκαλούσε το Γέροντα Παΐσιο.
Τα παιδιά ήθελαν να πάνε στην Αγία Άννα.
Καθώς φτάναμε στο Άγιον Όρος, σκεφτόντουσαν πώς θα ανέβαιναν στην Αγία Άννα, γιατί ο Γιώργος είχε καμένο το πόδι του και ο δρόμος ήταν μακρύς και ανηφορικός. Τότε ο Χρήστος λέει:
– Ο παππούλης θα μας έχει έτοιμα τα μουλάρια κάτω.

Τον ρώτησα πού το στηρίζει αυτό. Εκείνος μου ανέφερε ότι τρεις φορές πριν φύγη από το σπίτι του, παιδί δεκαεπτά ετών, ένιωσε κάποιον να τον αγκαλιάζη και να του λέη:
– Είμαι ο πάτερ Παΐσιος. Μη στεναχωριέσαι. Να έρθης στο Άγιον Όρος.

Σημειωτέον ότι, εκείνο τον καιρό, δεν ήξερε ούτε για τον πατέρα Παΐσιο, ούτε για το Άγιον Όρος. Μετά από χρόνια και αφού ο Γέροντας είχε κοιμηθεί, είδε τυχαία κάποιο βιβλίο για το Γέροντα, άλλαξε η ζωή του ως το 1999, μέσα σε δυο χρόνια,

πήγε έντεκα φορές στο Άγιον Όρος.

Η έκπληξή μου, ήταν μεγαλύτερη όταν στον αρσανά της Αγίας Άννης βρήκαμε γνωστούς μοναχούς να περιμένουν με δεκαπέντε μουλάρια, οι οποίοι ανέβασαν επάνω τον Γιώργο.
Όταν επιστρέφαμε, με παρεκάλεσαν να τους πάω στην Σουρωτή, όπου βρίσκεται ο τάφος του Γέροντα.

Εκεί δοκίμασα ακόμη μεγαλύτερη έκπληξη, όταν είδα τα παιδιά να κλαίνε στον τάφο του.
Την επομένη μου τηλεφώνησαν, για να μου πουν ότι εξομολογήθηκαν και κοινώνησα.
Εδώ και παραπάνω από δύο χρόνια, διαπιστώνω ότι η ζωή τους έχει αλλάξει, με τις ευχές του Γέροντα και με την προσκόλλησή τους στην Εκκλησία του Χριστού.

Μαρτυρία Ε.Μ., καθηγητή από τη Νάουσα όπως δημοσιεύεται στο βιβλίο “Όσιος Παίσιος ο Αγιορείτης, 1924-1994, Μαρτυρίες προσκυνητών”, τόμος α’, 7η έκδοση, έκδ. Αγιοτόκος Καππαδοκία.

Πηγή: pemptousia.gr